

Dosarul nr. 1-24063027-12-1-11062024; 1-1450/2024

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

01 august 2024

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul

Tatiana Postolachi

Grefierul

Inga Stolear

cu participarea:

Procurorului

Irina Codreanu

Apărătorul

Marian Babără

Inculpatul

Ibrian Ștefan *****

examinând în ședința de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Ibrian Ștefan *****, născut la *****, IDNP *****, originar din r-nul *****, domiciliat în *****, neangajat în câmpul muncii, studii-9 clase, celibatar-2 copii la întreținere, nesupus militar, cetățean a Republicii Moldova și al României, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența narcologică sau psihiatrică, anterior necondamnat.

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legal executată.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei: 11 iunie 2024 – 01 august 2024.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședință de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T :

Ibrian Ștefan *****, la 08.02.2024 aproximativ orele 10:00, deplasându-se la volanul automobilului de model Toyota Auris, cu n.î. ***** la intersecția str. Izmail cu bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, mun. Chișinău a fost stopat de către angajatul INSP a IGP Turcan Petru, care se afla în serviciu, cu automobilul de model „Dacia Duster” cu numerele de înmatriculare „*****”.

Cunoscând că poliția este o instituție publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, iar polițistul este un funcționar public cu statut special, persoană publică în sensul art. 123 alin.(2) din Codul penal,

conștientizând că orice promisiune, oferire sau dare personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice a unor bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, constituie infracțiune, aflându-se în nemijlocita apropiere de locul unde a fost stopat de către agentul de poliție, urmărind scopul evitării de la răspunderea contravențională pentru lipsa certificatului ce atestă vinieta, s-a apropiat de automobilul de serviciu cu numerele de înmatriculare „*****” și prin geamul interdeschis, a plasat în buzunarul interior a portierei dreapta față a automobilului o bancnotă cu nominalul de 100 lei, pentru a determina pe ofițer să ignore atribuțiile funcționale și să nu-l sancționeze pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.278¹ alin.(3) Codul contravențional

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Ibrian Ștefan *******, a săvârșit infracțiunea prevăzută de **art. 325 alin. (1) din Codul penal, coruperea activă, adică oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.**

Privind procedura.

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Ibrian Ștefan a înaintat o cerere olografă și semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea fiecărui caz în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364/1 din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședința de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina.

La fel, apărătorul Babără Marian, care acționează în interesele inculpatului Ibrian Ștefan în temeiul mandatului nr. MA ***** din 08 februarie 2024 (f.d. 72), în ședința de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat Irina Codreanu, în ședința de judecată a considerat posibilă admiterea cererii și examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că, potrivit prevederilor art. 364¹, alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364/1, alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă

din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite și dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului. Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcînd faptul că semnătura inculpatului Ibrian Ștefan din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședință de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște faptele incriminate lui, cuprind o manifestare de voință suficient de clară, dar și că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterînd toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Ibrian Ștefan cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală „judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”. Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți. Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cererii înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriu este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constatarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par.

87], iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența apărătorului Marian Babără, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată

Inculpatul Ibrian Ștefan, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că nu ține minte data a fost stopat de către colaboratorii de poliție. De către aceștia i s-a spus că nu deține vinieta. Deținea vinieta pe un alt automobil. I-a oferit acești bani ca să nu fie pedepsit contravențional și să poate pleca. I-a dat o bancnotă în sumă de 100 lei, a transmis-o domnului polițist. Recunoaște vina, se căiește de cele comise, mai mult nu se va repeta.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri.

Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției. Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Ibrian Ștefan a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și natura, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu întocmit. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva

României, Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatischev împotriva Rusiei din 2007).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei). În corespundere cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Ibrian Ștefan își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor, după cum urmează:

- **Declarațiile martorului Turcan Petru**, care a declarat că, activează în calitate de subofițer superior în cadrul Serviciu Patrulare Chișinău al DPC al INSP, la data de 08.02.2024 orele 10:00, se afla în serviciu privind asigurarea securității circulației rutiere, cu auto patrula *****pe adresa str. Ismail intersecție cu bd. Ștefan cel Mare, mun. Chișinău. Pentru verificarea și identificarea mijlocului de transport cu numerele străine și anume automobilul de model „Toyota Auris” cu n/î KR 2 NH76 a fost stopat, șoferul a oprit autoturismul în spatele auto patrulei, el s-a apropiat de ușa șoferului, s-a legitimat, i-a spus șoferului să prezinte actele pentru verificare, șoferul a prezentat permisul de conducere pe numele d-lui Ibrian Ștefan, certificatul de înmatriculare a automobilului cu numere Poloneze și un bon fiscal ca dovadă a achitării vinietai pe un alt autoturism cu numerele LC91433, în timpul verificării în baza de date E-data s-a depistat că automobilul "Toyota Auris" cu n/î KR 2 NH76 nu avea achitată vinieta, despre fapt i-a adus la cunoștință șoferului, ultimul a spus că s-a încurcat cu achitarea, că a achitat de fapt pentru un alt automobil, el i-a adus la

cunoștință că o să-i întocmească un proces verbal contravențional în baza art. 287/3 Cod contravențional. A intrat în salonul automobilului de serviciu pentru a fixa niște date, s-a așezat pe scaunul șoferului din partea stângă, geamul pasagerului din față partea dreaptă era deschis, cet. Ibrian Ștefan s-a apropiat și a început să-i propună să se înțeleagă și să nu-i întocmească procesul, el i-a adus la cunoștință consecințele art. 325 din codul penal, coruperea activă, însă Ibrian Ștefan nu a ascultat și a aruncat peste geam o bancnotă, nu a văzut din start nominalul acelei bancnote, a solicitat la fața locului imediat grupa operativă pentru a documenta cazul. /f.d.18/

Comiterea infracțiunii de către Ibrian Ștefan ** se confirmă și prin alte date faptice stabilite prin următoarele mijloace de probă:***

- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.02.2024, a automobilului de serviciu Dacia Duster cu n/î ***** prin ce se demonstrează că buzunarul portierei față dreaptă a automobilului de serviciu de model Dacia Duster cu n/î ***** a fost ridicată o bancnotă cu nominalul 100 MDL cu numărul și seria ***** /f. d.9-16/

- Procesul verbal de examinare din 20.03.2024, acțiune procesuală prin ce se demonstrează că Țurcan Petru era angajat prin ordinul 320ef din 09.06.2022 în calitate de subofițer superior-debutant al Secției patrulare „Centru” a Direcției Patrulare „Centru” a Inspectoratului de Național de Securitate Publică al IGP MAI, cât și a procesului verbal în copie întocmit în privința lui Ibrian Ștefan cu privire la contravenție prevăzută de art. 287³ Cod contravențional și pe faptul că Țurcan Petru conform tabelului repartizării forțelor și mijloacelor se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu./f.d.45/

- Procesul-verbal de ridicare din 12.03.2024, acțiune procesuală prin ce a fost ridicat secvența video stocată pe DVD-R și extras din Registrul de evidență a camerelor de corp ale sistemului de supraveghere video portabil „Camera de corp”; /f. d.49 /

- Procesul-verbal de examinare din 20.03.2024, a suportului optic DVD-R prin ce se demonstrează că Ibrian Ștefan a fost preîntâmpinat de răspunderea ce o poartă conform art. 325 Cod penal, iar în continuare se observă cum Ibrian Ștefan plasează ceva în buzunarul din interiorul portierei față dreaptă, după care Țurcan Petru cu camera de corp filmează și se observă că este o bancnotă de 100 MDL. Tot prin procesul verbal de examinare a fost examinate extrasul din Registrul de evidență a camerelor de corp ale sistemului de supraveghere video portabil „Camera de corp” prin ce se demonstrează la 08.02.2024, angajatului Țurcan P. fiind cu echipajul 9897 i-a fost predat camera de corp cu nr. 29./f. d. 54-55/

- Raport de constatare tehnico-științifică nr. 90 din 14 martie 2024, prin s-a constatat că mijloacele bănești în sumă de 100 MDL și anume o bancnotă cu nominalul 100 MDL corespund după calitate și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice./f. d.29-32 /

- Raport de constatare tehnico-științifică nr. 224 din 27 mai 2024, prin s-a

constat că mijloacele bănești în sumă de 2000 Euro și anume 20 bancnote cu nominalul 100 Euro corespund după calitate și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice./f.d.108-112/

- **În calitate de corp delictive în cadrul cauzei penale**, a fost recunoscută o bancnotă cu nominalul de 100 lei cu numărul și seria *****, care a fost ridicată în cadrul cercetării la fața locului din 08.02.2024 din automobilul de serviciu de model Dacia Duster cu n/î *****, care au fost expediate spre păstrare la Serviciul Fiscal de Stat./f. d. 24, 34-35/

- **În calitate de documente în cadrul cauzei penale**, au fost recunoscute: - Extras din ordin nr.320 ef. din 09 iunie 2022 cu privire la numirea în funcție a agentului Țurcan Petru în calitate de subofițer superior-debutant al Secției patrulare „Centru” a Direcției Patrulare "Centru" a Inspectoratului de Național de Securitate Publică al IGP MAI în copie;

- Copia fișei postului a angajatului Țurcan Petru;

- Copia procesului verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Ibrian Ștefan la 08.02.2024, în baza art. 287³ cod contravențional;

- Tabelul repartizării forțelor și mijloacelor al Serviciul nr. 4 CENTRU, a Secției patrulare „Centru” a Direcției patrulare „Centru” a INSP a IGP, pentru data de 08.02.2024 pe 2 file; /f.d. 38-44, 46/

- **În calitate de înregistrări audio sau video, fotografiile în cadrul cauzei penale**, a fost recunoscut: - Suport optic DVD-R ce conține înregistrări video;

- Extras din Registrul de evidență a camerelor de corp ale sistemului de supraveghere video portabil „Camera de corp”. /f. d. 50-53, 56/

- **Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr.12-489/2024 din 29.05.2024** a fost aplicat sechestrul asupra mijloacelor bănești în sumă de 2000 Euro (ceea ce conform cursului oficial BNM constituie echivalentul sumei de 38547,6 MDL) ce aparțin lui Ibrian Ștefan ***** născut la *****, în scopul garantării executării pedepsei amenzii./f.d. 117-121/

Încadrarea juridică a faptei.

În acord cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art.101 alin.(1)-(2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Potrivit doctrinei, obiectul juridic nemijlocit al infracțiunii de corupere activă îl

reprezintă relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitate a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere asupra funcționarilor publici.

La caz, prin acțiunile inculpatului au fost lezate relațiile sociale enunțate la alineatul precedent.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.

Prin „*bunuri*” se are în vedere, printre altele: semnele bănești autentice, valorile mobiliare de stat autentice alte titluri de valoare. La caz, obiectul material al infracțiunii constă remunerația ilicită, exprimată prin bunuri mijloace bănești în sumă de 100 lei.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ prin următoarele trei modalități normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin. Oferirea, în sensul art. 325 alin. (1) din Codul penal, presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Darea, în sensul art. 325 alin.(1) din Codul penal, constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică. Inițiativa oferirii, dării aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) din Codul penal, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge.

Este suficientă realizarea oferirii, dării de către corupător. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația. Infracțiunea specificată reprezintă o infracțiune formală, și se consideră consumată din momentul oferirii și dării recompensei ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii, prevăzută în art. 325 alin. (1) din Codul penal este unul special, care poate adopta oricare din următoarele patru forme: -*Scopul îndeplinirii*-în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; -*Scopul neîndeplinirii*- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de

către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; -*Scopul întârzierii îndeplinirii*-în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; -*Scopul grăbirii îndeplinirii*- în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă-de către persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Această listă este una exhaustivă și nu poate include alte forme, iar pentru aplicarea răspunderii conform art.325 alin. (1) din Codul penal nu este obligatorie realizarea scopului sus-menționat.

Subiectul, infracțiunii specificate la art. 325 alin. (1) din Codul penal este: persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. Nu se cere ca subiectul să aibă vreo calitate specială.

Contrapunând faptele stabilite în cadrul cercetării judecătorești la componența de infracțiune stabilită de art. 325 alin. (1) din Codul penal, instanța reține că în acțiunile lui Ibrian Ștefan sunt întrunite toate semnele și elementele calificative obligatorii ale infracțiunii stabilite de art. 325 alin.(1) din Codul penal - adică oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Prin urmare inculpatul Ibrian Ștefan urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Individualizarea pedepsei penale

De către acuzatorul de stat Irina Codreanu, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Ibrian Ștefan vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal și prin aplicarea art. 80/1 alin. (2) din Codul penal, în baza acestei norme a-i stabili pedeapsa sub formă amendă de 500 u.c. Corpul delict o bancnotă cu nominalul de 100 lei a se confisca în folosul statului. Înregistrările video anexate la materialele cauzei penale de a se păstra în continuare la materialele cauzei penale. A se menține în continuare sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29.05.2024 aplicat pe mijloacele bănești în sumă de 2000 euro în scopul garantării executării pedepsei cu amendă.

Avocatul Babără Marian în interesele inculpatului Ibrian Ștefan a solicitat în temeiul art. 364/1 CPP și art. 80/1 CP , de a emite o sentință de condamnare în privința lui Ibrian Ștefan pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei minime, restituirea acestuia mijloacelor bănești în sumă de 2000 Euro (ceea ce conform cursului oficial BNM constituie echivalentul sumei de 38547,6 MDL) ce aparțin lui Ibrian Ștefan *****, născut la *****, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr.12-489/2024 din 29.05.2024 a fost aplicat sechestrul în scopul garantării executării pedepsei amenzii.

Inculpatul Ibrian Ștefan, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că regretă cele

întâmplare și solicită o pedeapsă mai blândă.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile articolelor 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie

privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzburarea, ce ar genera altă răzburare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482- a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei. Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal săvârșite de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave comise cu intenție, care se pedepsește pentru persoană fizică cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

La aplicarea pedepsei, instanța de judecată conchide că, conform prevederilor art. 76 din Codul penal, nu s-au stabilit circumstanțe atenuante, iar potrivit art. 77 din Codul penal, nu s-au stabilit circumstanțe agravante.

Subsecvent, recunoașterea vinovăției, instanța nu o va reține ca circumstanță atenuantă, în vederea neacordării aceleiași circumstanțe unei duble valențe juridice, atât timp, cât instanța a dispus examinarea cauzei în procedură simplificată, iar potrivit art. 80/1 alin. (2) din Codul penal, inculpatul pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Concomitent, temeuri pentru liberarea inculpatului Ibrian Ștefan de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, în acest caz nu au fost stabilite.

După această denotație, la stabilirea pedepsei penale, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune gravă, de

persoana inculpatului, care la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, are la întreținere 2 copii minori, s-a căit de cele comise, precum și de faptul că inculpatul este de la prima abatere a legii penale.

Conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) din Codul penal, și de noile limite după aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii comise de inculpat, care potrivit prevederilor art.16 alin.(4) din Codul penal este una gravă, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Ibrian Ștefan, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute art. 325 alin. (1) din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de **1 (un) an** cu amendă în mărime de 2 000 mii unități convenționale, ceea ce reprezintă echivalentul a 100 000 (o sută mii) lei.

Conform art.72 alin.(3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție. Având în vedere că inculpatul Ibrian Ștefan, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, care potrivit art.16 alin.(4) Cod penal, se clasifică ca fiind o infracțiune gravă, care a fost comisă cu intenție, acesta urmează să execute pedeapsa în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, potrivit art. 90 alin.(1) din Codul penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Drept motive ce servesc la dispunerea condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei instanța la fel reține că, inculpatul nu prezintă gradul de pericol social necesar executării reale a pedepsei cu închisoare, suspendarea condiționată ar permite realizarea mai efectivă a scopului pedepsei, iar pedeapsa și-ar atinge scopul în cazul în care inculpatul va continua să se afle în mediu social obișnuit.

Prin urmare, instanța va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, ținând cont de scopurile pedepsei penale specificate la art. 61 din Codul penal, și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, dar și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea

altor persoane. Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse. Prevenirea comiterii infracțiunilor presupune și limitarea într-un fel sau altul a unor drepturi și libertăți, care ar minimaliza posibilitatea comiterii infracțiunii. Având în vedere cele specificate, în considerarea că suspendarea condiționată a executării pedepsei, prin sine va produce efectul reeducativ pentru inculpat.

Astfel, apreciind totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv și subiectiv, instanța consideră că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatului Ibrian Ștefan, poate fi atins fără executarea pedepsei stabilite în privința acestuia. Respectiv, nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa în penitenciar, stabilindu-i un termen de probațiune de 1 (un) an. În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) din Codul penal, în perioada de probațiune, Ibrian Ștefan se obligă: să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Cu privire la măsura preventivă

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul a solicitat aplicarea măsurii preventive obligarea de a nu părăsi țara pînă la rămânerea definitivă a sentinței, iar partea apărării nu s-a expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului Ibrian Ștefan nu este aplicată o măsură preventivă. În drept, instanța menționează că în temeiul art. 329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatei, iar o nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decât peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiționează noua cerere.

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței. Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor

obligații prevăzute la alin.(1) din același articol. În acest mod, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privința inculpatului măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara. Instanța menționează că în virtutea faptului că în privința inculpatului a fost aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare cu amendă, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, totodată instanța reține că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, iar aplicarea unei măsuri preventive non privative de libertate la momentul emiterii sentinței va avea ca scop atât asigurarea punerii în executare prompt a sentinței, cât și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Cu referire la mijloacele materiale de probă

Conform art. 157 alin. (1), (2) din Codul de procedură penal, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. Potrivit art. 162 alin. (5) din Codul de procedură penal, documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

- Extras din ordin nr.320 ef. din 09 iunie 2022 cu privire la numirea în funcție a agentului Țurcan Petru în calitate de subofițer superior-debutant al Secției patrulare „Centru” a Direcției Patrulare "Centru" a Inspectoratului de Național de Securitate Publică al IGP MAI în copie;

- Copia fișei postului a angajatului Țurcan Petru;
- Copia procesului verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Ibrian Ștefan la 08.02.2024, în baza art. 287³ cod contravențional;
- Tabelul repartizării forțelor și mijloacelor al Serviciul nr. 4 CENTRU, a Secției patrulare „Centru” a Direcției patrulare „Centru” a INSP a IGP, pentru data de 08.02.2024 pe 2 file; /f.d. 38-44, 46/

Instanța de judecată reține că, mijloacele materiale de probă enunțate mai sus, în temeiul art. 162 alin. (5) din Codul de procedură penal, după rămânerea definitivă a sentinței urmează a fi păstrate la dosar.

În temeiul art.106 alin.(1) - (2) Cod Penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;

e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

În acest sens, având în vedere că urmare a comiterii infracțiunii, inculpatul Ibrian Ștefan s-a apropiat de automobilul de serviciu cu numerele de înmatriculare „*****” și prin geamul interdeschis, a plasat în buzunarul interior a portierei dreapta față a automobilului o bancnotă cu nominalul de 100 lei, care erau destinate pentru a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției, în temeiul art.106 Cod Penal, instanța de judecată va dispune confiscarea specială în beneficiul statului a sumei de 100 lei, ca fiind bunuri utilizate la comiterea infracțiunii.

Conform prevederilor art. 385 alin. (1) pct.12) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr.12-489/2024 din 29.05.2024 a fost aplicat sechestrul asupra mijloacelor bănești în sumă de 2000 Euro (ceea ce conform cursului oficial BNM constituie echivalentul sumei de 38547,6 MDL) ce aparțin lui Ibrian Ștefan *****, născut la *****, în scopul garantării executării pedepsei amenzii./f.d. 117-121/.

Astfel, cu referire la aceea că instanța de judecată a concluzionat că vinovăția lui Ibrian Ștefan ***** în săvârșirea faptelor infracționale a fost dovedită pe deplin conform învinuirii formulate în rechizitoriu, ca prin urmare pedeapsa complementară care urmează să i se aplice lui Ibrian Ștefan ***** să fie sub formă de amendă în mărime de 2 000 (două mii) unități convenționale, pentru a asigura executarea efectivă a sentinței, instanța de judecată consideră necesar de a menține sechestrului asupra mijloacelor bănești, aplicat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr.12-489/2024 din 29.05.2024, până la executarea hotărârii.

Reieșind din cele expuse, potrivit prevederilor articolelor 801 , 90 din Codul penal, articolelor 157, 162, 3641 , 382-389, 392-395 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se recunoaște vinovat Ibrian Ștefan *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, se condamnă și prin aplicarea prevederilor art. 80/1 alin. (2) din Codul penal, i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 2 000 (două mii) unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 100 000 (o sută mii) lei.

Conform art. 90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui Ibrian Ștefan ***** pe un termen de probațiune de **1 (un) an**, dacă în acest termen, nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va

îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) din Codul penal, în perioada de probațiune, Ibrian Ștefan ***** se obligă: - să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Controlul asupra executării de către Ibrian Ștefan ***** a obligațiilor stabilite prin prezenta sentință se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se aplică în privința lui Ibrian Ștefan ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Termenul de executare a pedepsei în privința lui Ibrian Ștefan ***** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se aplică confiscarea specială prin încasarea de la inculpatul Ibrian Ștefan ***** cu trecerea în beneficiul bugetului de stat a sumei de 100 lei, utilizate pentru comiterea infracțiunii cu numărul și seria *****, care a fost ridicată în cadrul cercetării la fața locului din 08.02.2024 din automobilul de serviciu de model Dacia Duster cu n/î *****, care au fost expediate spre păstrare la Serviciul Fiscal de Stat.

În scopul asigurării executării sentinței în latura achitării amenzii se menține sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr.12-489/2024 din 29.05.2024 asupra mijloacelor bănești în sumă de 2000 Euro (ceea ce conform cursului oficial BNM constituie echivalentul sumei de 38547,6 MDL) ce aparțin lui Ibrian Ștefan ***** născut la *****, până la executarea hotărârii.

Mijloacele materiale de probă a le păstra la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecătorul

Postolachi Tatiana